

подаянията на съдбата за своето оцеляване. Те живееха предимно в землянки и коптори около селата и градовете или в инерционно формирани специални махали и квартали, ангажирани - и то несистемно - с най-черната и неплатена работа.

След 9 септември 1944 г. обаче в живота на циганите настъпиха сериозни промени, които в някаква форма и степен засегнаха и техните жилищни проблеми. Само в периода 1958-1964 г. са построени около 14 хиляди нови жилища, обитавани от около 75 хиляди цигани.³⁴ С течение на времето и с помощта на държавата все повече цигани се замогват и устрояват живота и жилищните си нужди. В резултат на това към края на 1980 г. над 50% от къщите, в които живеят роми, са с масивна конструкция. При това в редица села и малки градове нашите роми издигат респектиращи домове, приближаващи и по стил и култура на живот към българите. Така например, към 1980 г. в кв. "Г. Кирков" в Сливен над 30% от домовете на циганите са обявени за образцови в хигиенно отношение. В селата и малките градове положението е още по-добро. Едновременно с това циганите биват устроявани и в новите жилищни комплекси в големите градове и промишлените средища (един факт с противоречиви последици, на които ще се спра по-късно).

Посочените и непосочените промени обаче, колкото и значими да са в сравнение с миналото положение, не можаха да внесат коренен прелом в жилищния проблем на циганите. **Сътнесени към другите етнически общности и групи, жилищните проблеми на циганите се решаваха не само най-бавно по време, но и относително най-ограничено по обем и характер.**

Така например, в средата на 70-те години около 40% от ромското население разполага с незадоволителна жилищна площ - от 4 до 12 м², докато при българите този процент тогава е 27%.³⁵ По данни на строго секретното изследване към

³⁴ Виж. Ив. Георгиева. Изследвания върху бита и културата на българските цигани в Сливен. - Известния на ЕИМ при БАН, т. IX, 1966, с. 35.

³⁵ Виж: Трудова характеристика на населението на НРБ. 1977, Научно изследване от колектив с ръководител проф. М. Минков, изнесено в научен доклад, с. 574.